

Af *Haunstrup Clemmensen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Hvorvidt og i bekræftende fald hvornår agter ministeren at opgive ordningen med særskilt afgift for radiomodtagere installeret i automobiler, således som ombudsmanden allerede i 1961 henstillede til overvejelse?“

Haunstrup Clemmensen: I henhold til kulturministeriets bekendtgørelse om radio- og fjernsynsafgift, senest af 15. marts 1963, skal der betales en selvstændig licens for radioapparater installeret i biler. Disse radioer går med andre ord ikke ind under den almindelige husstandslicens, skønt den omfatter f. eks. radio i hjemmet, radio i sommerhuset og transportable transistorradioer.

Har man sin transistorradio med i bilen, skal der ikke betales særlig licens, men er bilradio installeret, eller kan den blot, som det hedder, tilsluttes en tilstedeværende antenne uden for selve modtagerapparatet, så skal der betales licens. Forstå visdommen i en sådan ordning, hvo der kan. Man kunne endda forstå, at man ville belaste bilisterne med en sådan ganske særlig afgift, hvis bilisterne var en gruppe af medborgere, der var særlig lempeligt beskattet; men det tør jo svagt antydes, at dette argument i hvert fald ikke kan anvendes.

Det er derfor efter min opfattelse sagligt velbegrunder, når Forenede Danske Motorøgere gennem snart adskillige år har arbejdet for at få denne sære særbeskatning afskaffet, og disse bestræbelser har også fået megen støtte fra Danmarks Lytter- og Fjernseerunion og fra andre lytterorganisationer.

Fra ministeriums og radiatorådets side har man tidligere bl. a. henvist til, at en nyordning ville støde på store vanskeligheder på grund af den indtil 1. april 1962 pågående omlægning til et hulkortsystem. Men alligevel er der endnu, snart 2 år efter at disse praktiske vanskeligheder er ude af verden, ikke sket nogen ændring. Dette forekommer ejendommeligt allerede af den grund, at radiatorådet selv allerede i 1961 skriftligt udtalte, at det med transistorradiomodtagerens stadig voksende udbredelse ville være vanskeligt at gennemføre den nødvendige kontrol med de heromhandlede radiomod-

tagere på tilstrækkelig effektiv måde. På baggrund af denne radiatorådsudtalelse henstillede ombudsmanden allerede i 1961 til ministeriet at overveje en opgivelse af den særskilte afgift for radiomodtagere i private motorkøretøjer; men der er stadig ikke sket nogen ophævelse.

Jeg forstår, at ministeriet senere har mobiliseret et nyt argument for at beholde ordningen, idet man har henvist til, at en lignende ordning eksisterede i Sverige, og at en dansk ophævelse derfor ville berede svenskerne vanskeligheder. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, at Norge ikke har en sådan ordning, og at kulturministeren selv har oplyst, at Sverige påtænker at ophæve sin ordning, eventuelt gradvis. Alligevel ønskede den højtærede minister i november 1962, at sagen blev taget op i radiofoniernes nordiske samvirke, ja, endda eventuelt i Nordisk Råd. Men endnu over 1 år efter, at denne sag er taget op på et så fornemt nordisk plan, er der ikke taget skridt til afgiftens ophævelse.

Der er i de senere måneder talt en del om „den lille antisvedisme“ i dette kongerige. Det ville være urimeligt at hævde, at en sådan betegnelse med rette kunne anvendes i den foreliggende sag, hvor man tværtimod tager et så overvældende hensyn til Sverige. Derimod er den efter min opfattelse et sørgeligt og typisk udslag af „den lille antiautomobilisme“, der endnu trives i visse kredse i dette land.

På denne baggrund er jeg meget interesseret i at høre den højtærede ministers besvarelse af det stillede spørgsmål.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Antiautomobilist er jeg bestemt ikke, og det er der vist heller ikke andre, som har deltaget i behandlingen af sagen, der er.

Den 7. november 1962 godkendte finansudvalget min indstilling om fastsættelse af lydradio- og fjernsynslicenserne fra den 1. april 1963. I skrivelsen til finansudvalget blev udtrykkelig tilkendegivet, at ministeriet havde overvejet spørgsmålet om afskaffelse af den særlige licens for radiomodtagere installeret i automobiler m. v., men at man i overensstemmelse med radiatorådets indstilling måtte være af den opfattelse, at denne særlige licens måtte opretholdes